

Архиерейска литургия, дяконско и свещеническо ръкоположение в деня на св. Потит Сердикийски

На 14 януари Православната църква почита паметта на св. Потит Сердикийски, първият мъченик за вярата, роден и пострадал в София (Сердика).

По този повод в столичния старинен храм „Св. София“, където от 2020 г. се покои частица от мощите на софийския светец, бе отслужена архиерейска света Литургия. Тя бе възглавена от Негово Преосвещенство Белоградчишкия епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, в съслужение с архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Софийска епархия, архимандрит Януарий, архиерейски наместник на Годечка духовна околия и игумен на Искрецкия манастир, иконом Лъчезар Попов, предстоятел на храма, иконом Йоан Карамихалев, иконом Петър Христов, протойерей Васил Танев, свещеник Николай Денчев, свещеник Костадин Стойчев, протодякон

Иван Петков, йеродякон Вартоломей, йеродякон Поликарп, дякон Тодор Тодоров и дякон Ангел Водиничаров.

Литургийните песнопения бяха прекрасно изпълнени от смесения хор при храма, с диригент Славил Димитров. Древната базилика постепенно се изпълни с боголюбив народ, който в молитвена тишина участваше в богослужбата.

След Великия вход за свещеническо служение бе ръкоположен дякон Тодор Георгиев Тодоров. Новият свещенослужител е роден през 1976 г. във Велинград. Завършва висше образование, бакалавърска и магистърска степен в УНСС – София и във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ – „Финанси и счетоводство“. През 2023 г. завършва с отличен успех и двугодишния паралелен курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“. През годините е бил клиросен четец и певец в столичните храмове „Св. Петка“ и „Св. Екатерина“ в кв. Орландовци, София. В дяконски чин е ръкоположен на 16.07.2023 в храм „Св. София“.

За дяконско служение, епископ Поликарп ръкоположи иподякон Петър Василев. Новият дякон е роден през 1975 г. в София. Основно и средно образование завършва в родния си град. Придобива висше образование в степен „магистър“ в Богословския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ и магистратура по „Икономика и европеистика“ във Виадрина университет, Германия. Работил е като експерт в Министерството на финансите през последните 17 години.

Преди ръкоположенията владиката ги настави да бъдат ревностни свещенослужители, да имат достойно и благодатно служение и да служат на Бога с дух, радост и мир в сърцата.

След света Литургия, епископ Поликарп произнесе проповед, в която говори за живота и мъченичеството на св. Потит Сердикийски, както и за това как да изпълним сърцето и дните си с подражание на неговия пример.

„С голяма радост почитаме и възпоменаваме днешния ден, в чест и слава на светия мъченик Потит Сердикийски, първият мъченик за Христовата вяра в този град. Честити сме, че не просто си спомняме за него като далечен светец, но имаме и частица от светите му мощи, които преди четири години бяха донесени в този град и храм, за да бъдат за верните благословение, духовна утеха и насърчение към подражаване на добрия подвиг, в който се подвиза светият мъченик. Днес се насърчаваме от Евангелието да

благодарим винаги на Бога за всичко. За радостите, за тежестите в живота, защото апостола казва: „защото такава е спрямо вас Божията воля“. Благодарим на Господа, който благослови да получим и приемем а именно, първия мъченик за Христовата вяра в този град, да намери отново пристан и място за поклонение, прослава, и за полза на неговото мъченическо житие на всеки и вечен живот“ – каза в словото си викарният епископ.

Негово Преосвещенство поздрави председателя на храма, свещениците, певците и верния народ от името на Негово Светейшество Софийския митрополит и Български патриарх Неофит и им пожела здраве, радост и духовни сили, по молитвите на небесния закрилник на столицата ни св. Потит.

+++

Св. Потит Сердикийски е християнски мъченик, лечител, обявен от Християнската църква за светец и честван на 14 януари. Той е един от десетте софийски светци.

Свети Потит е роден през 145 година в Сердика, в богато езическо жреческо семейство. Невръстният Потит приема християнството, повлиян от средата на многобройната местна църква в Сердика, след като баща му носещ не особено езическото име Илия, не успява да го върне във „вярата на предците“. Самият той е убеден от красноречието на сина си и става християнин. С името на светеца-юноша се свързват различни чудеса. Св. Потит извършва с Божия помощ редица чудодейни изцелявания. Последното си благодеение, докато е на този свят – излекуването на любимата дъщеря на император Антонин Пий, последвано или съпътствано от нейното кръщение в християнската вяра, детето-лечител заплаща с живота си. Свети Потит бил хвърлен на лъвовете, но те проявили към него само нежност. След това той бил хвърлен в кипящо масло, от което излязъл невредим. Накрая е осъден да бъде обезглавен, но след екзекуцията вместо кръв от жилите му потича мляко. Това станало в 160 г. сл. Хр. в родния му град Сердика, откъдето мощите му били пренесени по чудодеен начин в Италия (според италианската версия много преди това, той по чудесен начин е пренесен на Апенините и там в Трикарико приема мъченическия си венец). Така непорочният юноша-добротворец само 15-годишен напуснал този свят.

Мощите на светеца се намират в Катедралния храм на Трикарико. Те са били открити на 14 януари 1506 г. в храма на рицарите на Малта. В Асколи Сатриано, в чест на освещаването на храма, почива частица от мощите му – част от лакътната кост. Тя е поставена в мощехранителница с формата на

бюста на светеца. Паметта на св. Потит се празнува от 18 до 20 август, като през града преминава процесия, носеща реликвария с мощите на светеца.

Текст и снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg